

Globális adósságvulkán

2017 július 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Biztos, ami biztos alapon.

Az amerikai jegybank (Fed) önelégültségb?l átment delíriumba. *Janet Yellen* Fed-elnök szerint ugyanis „a mi életünkben” már nem lesz több pénzügyi válság. (Yellen: Banks „very much stronger”; another financial crisis not likely „in our lifetime”, cnbc.com, 2017. június 27.) Márpedig éppen akkor, amikor a pénzügyi euféria f?papn?je Londonban hirdette az igét, a washingtoni Nemzetközi Pénzügyi Intézet (IIF) kimutatta, hogy a világ teljes adóssága elérte a 217 ezer milliárd dollárt, amely a globális GDP 327 százaléka. (Global Debt Monitor – June 2017, iif.com, 2017. június 27.) A világ adósságterhe tehát 50 százalékkal több, mint tíz éve volt, éppen azel?tt, hogy a nyugati pénzrendszer összeomlott egy amerikai hitelkategória (az ún. subprime) fizetésképtelensége nyomán, magával rántva a hitelpiacokat és recesszióba taszítva a gazdaságokat világszerte.

Claudio Borrio, a monetáris ortodoxia templomának számító svájci Nemzetközi Fizetések Bankja (BIS) vezet? közgazdásza Yellennel ellentétben úgy véli: senki nem tudja, hogy mi fog történni a „végs? megoldás” órájában, amely azonban elkerülhetetlenül be fog következni. Mivel a modern pénz csak adósságokon nyugszik, amelyek visszafizetését kamatokkal remélik, az egész rendszer agyaglábakon áll. Számos jel utal erre. A finánctechnikusokat joggal nyugtalanítja, hogy vajon az úgynevezett származékos t?zsdei termékeket (derivátumokat) szabályozó klíringintézetek hogyan viselnének el egy monetáris vihart. Törvényileg aggasztó készpénzhiányt teremtettek. A Wall Street marginális adóssága rekordszintet ért el. A hitelpiac annyira perverz, hogy „vev?nek” mutatkozik Argentína 100 éves lejáratú, 8 százalékos hozammal kecsegtet?, dolláralapú államkötvényére, pedig a dél-amerikai ország eddig nyolcszor jelentett cs?döt.

Jelenleg talán mégis az a legnyugtalanítóbb, hogy milyen sok ország került adósságcsapdába, amely szintt?l kezdve az adósságuk gyakorlatilag nem csökkenhet. A GDP-arányos közadósság 32 ponttal n?tt Franciaországban, 41 ponttal az Egyesült Államokban, 49 ponttal az Egyesült Királyságban, 55 ponttal Japánban és 60 ponttal Spanyolországban. Ezzel párhuzamosan a feltörekv? gazdaságok oldalán Kína és a hasonló gazdaságok „két kézzel” habzsolták a kölcsönöket, négyhavonta ezer milliárd dollárt. Kína 2008-ban jelent?s fiskális és monetáris „mennyiségi könnyítéseknek” köszönhet?en tudta elnyelni a Lehman Brothers-cs?d sokkhatását, megvédve export?reit. A nyugati elemz?k ma már benne látják a jövend? krízis epicentrumát, miután hat év alatt több adósságot halmozott fel, mint az amerikai bankszámlák és a japán bankok teljes adóssága. Ez vezetett ahhoz, hogy harminc év óta el?ször a Moody’s rontott a hitelbesorolási mutatóján. (Moody’s downgrades China for first time since 1989 as it warns financial strength will erode as debt mounts, telegraph.co.uk, 2017. május 24.) A globális adósság hala azonban most is a fejét?l b?zlik: a fej pedig egyel?re még az USA, a maga (alsó hangon) 120 ezer milliárd dolláros adósságával, amely meghaladja a Föld teljes GDP-jét. (Debt Myths, Debunked, usnews.com, 2016. december 1.)

Vajon a globális pénzrendszer kilábalhat ebb?l a régi infláció visszatérése révén, amely a pénz tönkretételével csökkenti az adósságok relatív súlyát? Claudio Borrio nem hisz benne: *„El?rehaladott stresszmutatók pénzügyi buborékokról árulkodnak, amelyek egyes országokban azokhoz hasonlóak, mint amelyek megel?zték az utolsó válságot.”* A Fed egyszer?en alábecsülte a globalizáció deflációs hatásait. Kétmilliárd fogyasztó (Kína és Kelet-Európa) belépése a globális gazdaságba 1990 után történelmi sokkot jelentett a kínálatra, amelyet a digitalizáció megsokszorozott. Ez a kett?s jelenség okozta a deflációt (az általános árszínvonal, illetve a pénzmennyiség csökkenése egy bizonyos id?távon), felülírva az inflációs modelleket (az árszínvonal tartós emelkedése a pénz vásárlóerejének romlása mellett). A központi bankoknak akkor árral szemben kellett volna evezniük, megszigorítva hitelpolitikájukat, vagyis korlátozva a hitelkínálatot. Azóta is csak a nullához közelít? kamatlábak és a „mennyiségi könnyítések” (a bankóprés m?ködtetésének kódneve) tartották a fed?t az eladósodási szinten. Meg persze a kötvényvásárlások a központi bankok részér?l, amelyek 26 ezer milliárd dollárt fordítottak erre a célra a válság óta. A Fed már háromszor emelt kamatlábat december óta, és 4400 milliárd dollárral szándékozik „megkönnyíteni” mérlegét az ?sz el?tt. Az Európai Központi Bank (BCE) és az Angol Bank (BE) tájékán is hasonló szelek fújnak. Eközben Janet Yellen a hurráoptimizmusában tartósítani igyekszik azt a mítoszt, miszerint a Lehman Brothers cs?djét és nyomában a 2008-as válságot kizárólag a bankárok és spekulánsok magatartása okozta, holott a kormányok és a központi bankok ugyanannyira ludasak benne.

Emlékeztet?ül: *Bill Clinton* demokrata párti kormánya kényszerítette tiszta szociális demagógiából a bankokat arra, hogy nyakló nélkül hitelezzenek a demokrata párti szavazóbázis derékhadát képez? alacsony jövedelm? (zömükben néger), tehát eleve fizetésképtelen háztartásoknak, és a nekik osztogatott hitelek bed?lése vezetett az egész nyugati pénzrendszer megingásához. *Ambrose Evans-Pritchard*, a The Telegraph neves pénzügyi elemz?je szerint *„világossá kell tenni, hogy maga a Fed segítette el? a kilencvenes évek (t?zsdei) internetbuborékját. A Fed áll a subprime-hitelek buborékjának hátterében, amely a Lehman összeomlását okozta. És bármelyek is legyenek Yellen teóriái, már el?készítette a következ? válság feltételeit. Az összeomlás annyira pusztító lehet, hogy*

kétségessé teszi a kapitalizmus politikai túlélését. A fausti paktum csapdája magára zárul." (Janet Yellen courts fate by trumpeting end to financial crises, telegraph.co.uk, 2017. június 28.)

A bankárellenes közhangulatot csitítandó *Tony Blair* egyszer azzal érvelt, hogy ha a bankárokat felakasztják az utcasarkon, az nem fog segíteni a helyzeten. Lehet. De a magafajta demagógok (és háborús uszítók) id?ben történ? fellógatása talán megakadályozta volna a helyzet kialakulását. Ha mégsem, a bankszterekére utóbb is sort lehetett volna keríteni. Biztos, ami biztos alapon.

Gazdag István - www.demokrata

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló